

"Еве, браќа, гледам ново сонце кое се раѓа над земјата и со себе носи милостива утеха на измачените. О, блазе на тоа стадо кое ќе се удостои да го има него за свој пастир".

Направил безброј чуда уште за време на својот земен живот. Им дал исцеленија на многу луѓе. На слепите им го вратил видот, на немите говорот, на глувите слухот. На гладните им давал храна, на сиромашните облека. На сите луѓе во неволја им бил помошник, брз бранител, застапник. Многумина спасил од окови и од затвор. Тој е заштитник на невино осудените. Не можат да се избројат сите негови чуда.

СВЕТИ НИКОЛАЈ ЧУДОТВОРЕЦ - ПОБЕДИТЕЛ НА НАРОДОТ - ГОСПОДАР НА ВОДИТЕ, ЗАШТИТНИК НА БРОДОВИТЕ И НА ПАТНИЦИТЕ

Пишува: аџика Живанка ФИЛИПОВСКА

Македонската православна црква на 19 декември го слави споменот на смртта на еден од најпознатите и најславните светители во светот, правдољубивиот Светител, заштитникот на Божјата вистина и правда, Свети Николај Чудотворец, Бескрајно човекољубивиот и милостив Светител стана еден од најмилите Чудотворци на земната и на небесната историја. Бог му подари слава, зашто и тој го прослави Него: "Бог мој си Ти и Тебе ќе те славам; Бог мој си Ти и Тебе ќе те превознесувам. Ќе те прославувам, зашто Ти ме услиши и стана мое спасение". (Псал. 117, 28).

Се смета за господар на водите, заштитник на бродовите и на патниците. Морепловците го почитуваат како свој патрон и заштитник. На 19 декември во 12 часот, бродовите, каде и да се, го запираат пловењето по морската широчина, за да му оддадат достојна почит. Тој направил безброј чуда уште за време на својот земен живот. Им дал исцеленија на многу луѓе. На слепите им го вратил видот, на немите говорот, на глувите слухот. На гладните им давал храна, на сиромашните облека. На сите луѓе во неволја им бил помошник, брз бранител, застапник. Многумина спасил од окови и од затвор. Тој е заштитник на невино осудените. Не можат да се избројат сите негови чуда.

Ликот на Свети Николај Чудотворец, архиепископ Мирликиски, е вечен и неисцрпен извор за поука. Од него "зрачи неизгаслива светлина на цврста вера и непоколеблива надеж". Христијанскиот живот на милостивиот и правдољубив светител, вистинскиот и добар пастир на Христовото стадо, заштитни-

"Bog moj si Ti i Tebe }e te slavam; Bog moj si Ti i Tebe }e te prevoznesuвам. }e te proslavувам, за{to Ti me usli{i i stana мое спасение".

кот на вистината Божја, ревносниот помошник на сите страдалници, спасителот на невино осудените на смрт, вечно сведочи за "големината на духовните придобивки". Затоа можеме да кажеме дека во светот нема ништо посилно и повозвишено "од повикот да се биде христијанин". Свети Николај со своето чисто и свето срце, исполнето со љубов, смиреност, молитва, милосрдност, цел свој живот се стремел кон "Самиот Бог, кон Неговата Личност... кон она што

чи - победител на народот. Родителите му го посветиле својот син на Бога. По нивната смрт, целиот имот тој им го поделил на сиромашните. Во духовниот живот го вовел неговиот чичко Николај, епископ Патарски, кој и го ракоположил за свештеник. Епископот исполнет со Светиот Дух, за младиот свештеник Николај, пред народот, рекол: "Еве, браќа, гледам ново сонце кое се раѓа над земјата и со себе носи милостива утеха на измачените. О, блазе на тоа ста-

"НЕИЗГАСЛИВА ВЕРА И НЕПО

"Nikolaj, pojdi na podvig me}u narodot, ako saka{ od Mene da bide{ oven-an".

"Nikolaj, ne e ovde onaa niva na koja ti treba da i go donese{ plodot, koj Jas go o-ekuvam, tuku svrti se kon lu}eto i odi vo svetot, da se proslavi vo tebe imeto Moe".

"Nema da umram, no }e `iveam i }e gi razglasувам delata Gospodovi".

е над сè". Неговата цел да му овозможи на телото "залет кон вечноста" се исполнила.

Свети Николај се родил во третиот век во градот Патара, во малоазиската област Ликија. Бил син единец на Теофан и Нона, подарен од Бога по нивните молитви и многуте солзи. Уште во утробата на својата мајка бил осветен со Боговдахновена благодет. Му ставиле име Николај, што зна-

до кое ќе се удостои да го има него за свој пастир". Подоцна тоа пророчство и се исполнило. Тоа се гледа и од Тропарот - химната на неговиот живот: "Вистината на сè како правило на верата, образец на кротоста и учител на воздржливоста Те покажа на стадото Твое; заради тоа си го придобил со смирението-возвишеното, а со сиромаштвото-богатството; оче свештенона-

чалниче Николај, моли Го Христа Бога да ги спаси нашите души".

Свети Николај како свештеник водел равноангелски живот. Се покажал сосема достоин да управува со Црквата. Свети Николај отпатувал за Светата Земја, на аџилак, да се поклони на светите места. Кога бродот пловел кон Египет настанала страшна бура во морето. Со силни молитви кон Бога, тој ги спасил луѓето од смртни опасности во големите морски бури, а го воскреснал и морнарот кој се удавил во морето. Светителот дошол во Светиот град Ерусалим. Стоел на Голгота, на местото каде што Спасителот на светот Господ Исус Христос бил распнат за спасение на човечкиот род и со благодарност Му се поклонил. Ги посетил сите свети места. Ноќта, заклучената врата на Црквата (мала црква на Гората Сион) сама се отворила, овозможувајќи му непречено да влезе на "Оној кому и небесната врата му беше отворена". Решил да остане во Светата Земја, во пустина, да живее како монах. Но, бил задржан од Божиот

до небесата. А во неговата медоточива уста вложил нова песна - пофалба и слава на нашиот Бог. Сесилниот Бог ги симнал од престолот свирепите цареви Диоклецијан и Максимијан, а го поставил за цар Константин Велики, кој ги ослободил христијаните од затвор и заедно со неговата Христољубива мајка, царицата Св. Елена, станале рамноапостолни светители.

Свети Николај присуствувал на Првиот Вселенски Собор во Никеја во 325 година. На овој собор Ариј, со своето погрешно учење, ја нарушувал најважната догма во нашата Црква - Света Троица, го хулел името на Синот Божји и на Богородица. Свети Николај, храбро стоејќи против безбожното учење на Ариј, на Соборот јавно пред 318 епископи му удрил шлаканица. Поради тоа веднаш Свети Николај го отстраниле од Соборот и му го одзеле архијерејскиот чин. Но, уште истата ноќ, неколку Свети Оци ја виделе следната визија: "... околу Свети Николај стојат од едната страна Господ Спасителот со Евангелието, а од другата Пресвета Богородица со омофорот, враќајќи му ги на Светителот одземените знаци на архијерејство" (како што е насликано и на иконата). Ужаснати од ова, Светите Оци му го вратиле архијерејскиот чин, толкувајќи ја неговата постапка кон Ариј не како дело на гнев без причина, туку како израз на голема ревност за вистината Божја. Учењето на Ариј било прогласено за ерес, а самиот злоумен еретик бил проколнат.

Свети Николај се разболел и се упокоил во Бога тивко, во 343 година, на 19 декември по нов календар. Бил погребан во Црквата во градот Мир. Од неговите негнинежни мошти течело лековито миро. Но, подоцна, кога овие краишта ги освоил исламот, неговите свети мошти биле пренесени во Бари (Италија).

Свети Николај бил моќен на земјата, луѓето го сметале за светител, го повикувале на помош и тој им помагал. Но, по смртта, од небото стана уште помоќен во целиот свет: "Нема да умрам, но ќе живеам и ќе ги разгласувам делата Господови". (Псал. 117, 17).

Со благослов на Неговото Високо Преосвештенство Митрополит г. Горазд

СВЕТЛИНА НА ЦВРСТА КОЛЕБЛИВА НАДЕЖ"

глас, кој му советува да се врати во својата татковина. Тој се вратил во неа и отишол во манастирот наречен "Свети Сион", кој бил основан од неговиот чичко, Патарскиот епископ. Тука чувствувал како да се наоѓа во свое омилено и тивко пристаниште за Богоразмислување. Затоа посакал останатиот дел од својот живот да го мине осаменички. Но, еднаш, стоејќи на молитва, Светителот слушнал глас од небото: "Николај, појди на подвиг меѓу народот, ако сакаш од Мене да бидеш овенчан". Николај бил вчудоневиден од гласот. Но, повторно го слушнал гласот, кој му зборувал: "Николај, не е овде она нива на која ти треба да ѝ го донесеш плодот, кој Јас го очекувам, туку сврти се кон луѓето и оди во светот, да се прослави во тебе името Мое".

"Vistinata na sèkako pravilo na verata, obrazec na krotosta i u-itel na vozdr`livosta Te poka`a na stadoto Tvoe; zaradi toa si go pridobil so smirenieto-vozvi{enoto, a so si roma{tvoto-bogatstvoto; o-e sve{tenona-alni-e Nikolaj, moli Go Hrista Boga da gi spasi na{ite du{i}".

Тој заминал во градот Мир (главен град на древната Лиќија), каде што никој не го познавал и таму престојувал како просјак. Единствено во Домот Господов наоѓал засолниште. Во тоа време починал архијерејот Јован, архиепископ и првопрестолник на целата Лиќијска земја. По Божја волја, Свети Николај бил избран за архиепископ на градот Мир во Лиќија. Него не го поставил човечки собир, туку самиот Бог. Храбриот и мудар

Свети Николај, во време на гонењето на Христовата Црква од незнајбожните римски цареви Диоклецијан и Максимијан, бил фрлен и мачен во затвор. Но, и во затворот, ревносниот помошник на сите страдалници, Му благодарел на Бога, ги чувал неговите патишта и ги поучувал луѓето на Божиот закон. Бог му бил помошник во тоа тешко време, го спасил, го спасил од беззаконијата, го извел од длабоката темнина и го воздигнал